

ກໍາວິນິຈຈັຍຂອງ ນາຍສຸຈິນດາ ຍົງສູນທර ຕຸລາກາຮຄາລຮູ້ຮຽນນູ້

ກໍ່ ៤/២៥៥៣

ວັນທີ ២៣ ມັງກອນ ២៥៥៣

ເງື່ອງ ນາຍທະບູນພຣຣກກາຮເມື່ອຂອງໃຫ້ຄາລຮູ້ຮຽນນູ້ມີກໍາສຳໜູນພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າ**ຄວາມເປັນມາແລະຂ້ອເທິງຈິງ**

ນາຍທະບູນພຣຣກກາຮເມື່ອໄດ້ມີໜັງສື່ອ ລົງວັນທີ ១២ ຕຸລາຄນ ២៥៥២ ຂອໃຫ້ຄາລຮູ້ຮຽນນູ້
ມີກໍາສຳໜູນພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າ ຂ້ອເທິງຈິງຕາມກໍາຮັງ ແລະເອກສາຣປະກອບກໍາຮັງປາກງວ່າ ເມື່ອວັນທີ ៣០
ມິນາຄນ ២៥៥២ ນາຍທະບູນພຣຣກກາຮເມື່ອໄດ້ຮັບຈົດແຈ້ງກາຮຈັດຕັ້ງພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າເປັນພຣຣກກາຮເມື່ອ^១
ຊົ່ງກາຍໃນ ១៨០ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີນາຍທະບູນຮັບຈົດແຈ້ງກາຮຈັດຕັ້ງພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າ ຄືອກາຍໃນວັນທີ
២៣ ກັນຍາຍນ ២៥៥២ (ເນື່ອງຈາກກໍາໜັດເວລາ ១៨០ ວັນ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີນາຍທະບູນພຣຣກກາຮເມື່ອ^២
ຮັບຈົດແຈ້ງກາຮຈັດຕັ້ງພຣຣກ ຕຽບກັບວັນອາທິດຍີ່ ២៦ ກັນຍາຍນ ២៥៥២ ຊຶ່ງຫຼຸດຮາຈກາຣ) ຊຶ່ງເປັນວັນ
ສຸດທ້າຍຂອງຮະຍະເວລາທີ່ພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າຕ້ອງດຳເນີນກາຮໃຫ້ຄຽບຄ້ວາມມາຕຣາ ២៥ ແໜ່ງພຣຣາ
ບັນຍຸດຕີປະກອບຮູ້ຮຽນນູ້ໝາວ່າດ້ວຍພຣຣກກາຮເມື່ອ ພ.ສ. ២៥៥១ ກລ່າວກື່ອ (១) ໃຫ້ມີສາມາຊີກພຣຣກຕັ້ງແຕ່
ຫ້າພັນຄົນຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງຍ່າງນ້ອຍດ້ອງປະກອບດ້ວຍສາມາຊີກຊື່ມີທີ່ອູ້ໃນແຕ່ລະກາຄຕາມບັນຫຼີຮາຍຊ່ອກາຄແລະ
ຈັງຫວັດທີ່ນາຍທະບູນປະກາສກໍາໜັດ ແລະ (២) ໃຫ້ມີສາມາພຣຣກກາຮເມື່ອຍ່າງນ້ອຍກາຄລະໜຶ່ງສາຫາ
ແຕ່ມີຄຽບກໍາໜັດເວລາ ១៨០ ວັນທີກລ່າວແລ້ວ ພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າຍັງມີໄດ້ດຳເນີນກາຮໃຫ້ເປັນໄປຕາມມາຕຣາ ២៥
ດັ່ງກລ່າວ ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຕ້ອງບັນຍຸດຕີປະກອບຮູ້ຮຽນນູ້ໝາວ່າດ້ວຍພຣຣກກາຮເມື່ອ ພ.ສ. ២៥៥១ ນາຍທະບູນພຣຣກກາຮເມື່ອຈຶ່ງຢືນກໍາຮັງເພື່ອໃຫ້ຄາລ
ຮູ້ຮຽນນູ້ມີກໍາສຳໜູນພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າຕາມມາຕຣາ ៦៥ ວຣຣຄສອງ ຕ່ອໄປ

ພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າໄດ້ຢືນກໍາສື່ແຈງຕ່ອຄາລຮູ້ຮຽນນູ້ມີເປັນໜັງສື່ອລົງວັນທີ ១៥ ພຸດົມກິກາຍນ ២៥៥២
ວ່າ “ເຫດທີ່ພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າ ໄນອ່າງປົງບັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣຣາບັນຍຸດຕີປະກອບຮູ້ຮຽນນູ້ໝາວ່າດ້ວຍ
ພຣຣກກາຮເມື່ອໄດ້ ເພຣະວ່າພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຍ່ວ່າ “១៨០ ວັນ” ຄືອຄວາມໝາຍເດີວກັນ
៦ ເດືອນ ແຕ່ມີໄດ້ດຳເນີນກາຮນໍາເອກສາກກາຮຈັດຕັ້ງສາຫາພຣອນຮາຍຊ່ອສາມາຊີກໄປຢືນຕ່ອນນາຍທະບູນ
ຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າເກີນກໍາໜັດເວລາ ១៨០ ວັນແລ້ວ ... ພຣຣກໄທຢກ້າວໜ້າໄມ້ມີເຈຕານທີ່ຈະໄປປົງບັດຕາມພຣຣາ
ບັນຍຸດຕີດັ່ງກລ່າວແຕ່ຍ່າງໄດ້”

การรับเรื่องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

นายทะเบียนพระครุการเมืองได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไทยก้าวหน้าโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ ดังกล่าว บัญญัติว่า “พระครุการเมืองย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- “(១)

(២)

(៣)

(៤)

(៥) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตาม....มาตรฐาน ៥.....

เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพระราชการเมืองได้มีเหตุตามที่ระบุไว้ใน....(๕) ให้นายทะเบียน
ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความประพฤต่อนายทะเบียน เมื่อศาลมีคำรuling
พิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพระราชการเมืองตามคำร้องของนายทะเบียน ให้ศาลมีคำรuling
สั่งให้ยกพระราชการเมืองนั้น

”

ในคำวินิจฉัยส่วนตัวที่ ๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๒ เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคปฏิรูปนั้น ข้าพเจ้าเป็นเสียงข้างน้อยเสียงหนึ่งที่ได้วินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญไม่สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ สั่งยุบพรรคการเมืองได้ และไม่ชอบที่จะรับคำร้องของนายทะเบียนไว้พิจารณา ทั้งนี้ เพราะเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๑๔๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญ จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ดี โดยที่เสียงข้างมากขององค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจสั่งยุบพรรคการเมืองได้ตามมาตรา ๖๕ (๕) ที่กล่าว ซึ่งคำวินิจฉัยนี้ย่อมมีผลผูกพันเป็นบรรทัดฐานตามมาตรา ๒๖๙ ของรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัยในเนื้อหาของคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมืองในกรณีนี้ต่อไป

คำวินิจฉัย

เมื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมือง เอกสารประกอบคำร้อง และคำชี้แจงของพรรคไทยก้าวหน้าแล้ว เห็นว่ามีเหตุตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ (๕) เกิดขึ้นกับพรรค

ไทยก้าวหน้าจริง ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองนี้ได้ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่า มีบทบัญญัติใดในรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาและคำนึงถึงสาเหตุที่พรรครักการเมืองได้ไม่สามารถ ปฏิบัติตามเงื่อนไขและเงื่อนเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ดังกล่าว เพื่อใช้เป็นเหตุผลที่จะยกคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมืองที่ขอให้ยุบพรรครักการเมืองนั้น

ด้วยเหตุผลที่กล่าว จึงวินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญชอบที่จะมีคำสั่งยุบพรรครักไทยก้าวหน้าตาม คำร้องของนายทะเบียนพรรครักการเมือง

นายสุจินดา ยงสุนทร
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ